

[Haustrup Clemmensen.]

hængere af de forslag, vi adskillige gange har stillet vedrørende frigørelsesafgift. På den anden side må man jo erkende, at der her er sket fremskridt, idet de to store oppositionspartier gennem de mange gange, hvor vi har foreslået ændringer i de mest urimelige dele af denne form af beskatningen, dog har opnået finansministerens øre, og at man altså nu fremkommer med en række forslag, der efter vor opfattelse er forbedringer.

Jeg vil gerne for at undgå misforståelse straks sige, at vi, som vi tidligere har givet udtryk for, stadig er tilhængere af bestemmelserne, der skal ramme såkaldte udlandsdanskere. Vi finder, det er rimeligt og naturligt så hurtigt som muligt at gennemføre disse bestemmelser.

Vi synes også, at de foreslåede ændringer vedrørende parcelhusejerne i forbindelse med spørgsmålet om deres erhverv og bopælspligt, spørgsmålet om ekspropriationsydelse og deres udbetalingspunkter samt spørgsmålet om anvendelsen af 40.000 kr.-fradraget er forbedringer, som vi gerne vil medvirke til, selv om vi stadig mener, at også denne del af lovforslaget afviger væsentligt fra de principielle betragtninger, vi fra mit partis side plejer at anlægge.

Hvad endelig angår den tredje gruppe, diversegruppen, hvor man bl. a. er inde på en række særlige ydelser, vil vi gerne se nærmere på dette i udvalget. Vi ønsker ikke i dag at give tilslutning hertil, vi har måske tværtimod nogen tvivl om disse forslags berettigelse, men det er vi i hvert fald rede til at se på i udvalget. Det afgørende for os er, at vi opfordrer regeringen til at vise langt større forståelse, end det hidtil har været tilfældet, for aktiebesiddelsen og dens demokratiske værdi.

Ømann: Det er jo glædeligt, at det nu synes at gå den anden vej med hensyn til beskatningen af de arbejdsfrie indkomster. Det er ganske vist nu for sent at ramme de kolossale fortjenester på jord til byggebrug, som i de sidste 15 år praktisk talt ubeskattet er havnet i helt tilfældige private lommer. Hvad værre er: den reelle stigning i ejendomsværdierne, der har fundet sted i perioden 1950-65, og som ifølge det økonomiske råds undersøgelse, der er afsluttet i

efteråret 1966, andrager netto 40 milliarder kroner, er gået helt tabt for beskatningen, fordi man nu tager sit udgangspunkt i den 13. alm. vurdering pr. 1. august 1965, idet man kan bruge denne som anskaffelsespris, når avancen gøres op. Når man ser på, hvad beskatningen andrager på andre områder, og hvor hård den kan være på visse områder, er der vist ingen, der tør hævde, at det, der her er passeret, er rimeligt.

Den her foreslåede stramning af beskatningen af avancer på aktier kan vi derfor hilse velkommen som indledning til en reform af denne lovgivning. Det var efter vor opfattelse en fejl, at man generelt sløjfede særlig indkomstskat på parcelhusene. Det skal medgives, at en beskatning i nogle tilfælde kan virke urimelig, men det kunne man have givet særregler for. Vi kan derfor ikke se det rimelige i, at man i denne forbindelse ligestiller ejerlejligheder med parcelhuse. Alle disse ting kan vi jo imidlertid tage op i udvalget, hvor der vel bliver lejlighed til i det hele taget at se på beskatningen af kapitalgevinster.

Jeg tænker også her på de forskellige principper for avanceberegninger ved ejendomsalg, hvor der vist findes nogle fradrag ved avanceopgørelsen, som er urimelige og urimeligt store.

Endvidere er det vel et spørgsmål, om man ikke, ligesom man nu gør det ved kilde-skatten, skulle indføre samtidighedsprincippet også her for den særlige indkomstskat, således at indkomstskatten opkræves, når de pågældende provenuer er til stede; det vil jo også i nogen grad løse problemet med hensyn til fraflytninger.

Det kan vel også overvejes, om der ikke er anledning til at inddrage nye områder, om der ikke er anledning til at inddrage f. eks. avancen på obligationer under beskatningen. Der findes jo nu en meget stor obligationsmasse, som er købt til meget lave kurser. Hvis inflationen hører op og renten igen bliver normal, ja, så vil disse kurser stige, og der vil blive noteret ganske betydelige fortjenester.

At de to nye områder inddrages under beskatningen, kan vi bifalde. Vederlag for konkurrenceklausuler har jo voldt megen tvivl og medført mange tvivlsomme sager, og hvad pensionsløfterne angår, så er der jo tale om et formeligt hul i loven.